

RELIGIA – KLASA II (15.06. – 19.06.2020 r.)

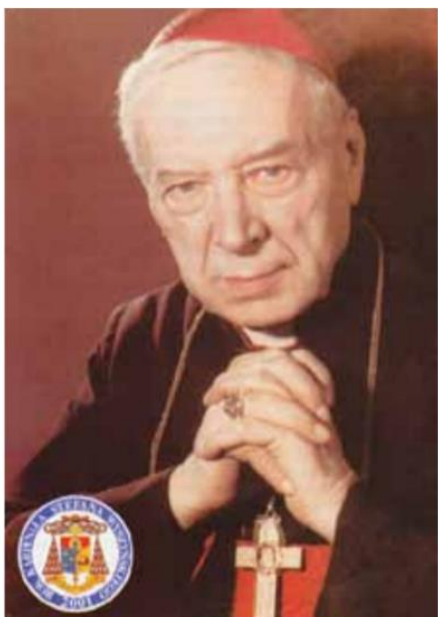
Temat: „Nie rzucim, Chryste, świętyń Twych”.

Zapoznaj się z poniższymi treściami:

Każda epoka ma swe własne cele
I zapomina o wczorajszych snach...
Nieście więc wiedzy pochodnię na czele
I nowy udział bierzcie w wieków dziele,
Przyszłości podnoście gmach!
(Adam Asnyk, „Do młodych”)

Nie tak odległy to czas, gdy wiara zwykłych ludzi w naszym kraju została poddana ciężkiej próbie, ale opatrnościowo Bóg dał narodowi dwóch wielkich Polaków: **kard. S. Wyszyńskiego i ks. J. Popiełuszkę**. Obaj swoją konsekwencją, uporem oraz miłością do Boga i Kościoła pokazali mocną wiarę. W ich życiu spełniło się hasło **„Nie rzucim, Chryste, świętyń Twych”**. Postacie te należą już do historii, ale zostawiły wam – budowniczym nowego gmachu wiary – swój testament. To bardzo ważne, aby budowa tego gmachu stała się sprawą wszystkich wierzących. Niestety coraz powszechniej spotykamy się wśród nich z poglądem, że wiara zalicza się do sfery czysto prywatnej. Chrześcijaństwo od początku cechowało się wymiarem wspólnotowym. Wierni zawsze rozpoznawali się dzięki swojemu osobistemu odniesieniu do Chrystusa i gromadzili w Jego imię.

Takie wspólne gromadzenie się z powodu wyznawanej wiary jest rzeczą możliwą tylko wówczas, gdy człowiek manifestuje swoje przekonania i czyni je publicznymi.

Sługa Boży Stefan Wyszyński – Prymas Tysiąclecia (1901–1981) w latach okupacji niemieckiej prowadził konspiracyjną akcję oświatową, posługując jednocześnie jako kapelan Armii Krajowej. Mianowany kardynałem 12 stycznia 1953 r., nie mógł wyjechać do Rzymu na konsystorz, ponieważ w kraju wzmagало się prześladowanie Kościoła. Jego samego zaaresztowano 25 września 1953 r. Więziony był później w Rywałdzie, Stoczku Warmińskim, Prudniku i Komańczy. Wolność odzyskał 26 października 1956 r. i wrócił do Warszawy.

W hołdzie dla Matki Bożej podjął Wielką Nowennę, czyli dziewięcioletni program odnowy moralnej narodu polskiego, zainaugurowany 3 maja 1957 r. W ramach tej nowenny rozpoczęła się też

wędrowka kopii jasnogórskiego obrazu Matki Bożej po polskich parafiach. Dzięki prymasowi Wyszyńskiemu Milenium Chrztu Polski, uroczyscie obchodzone w roku 1966 r., było wielkim społecznym wyznaniem wiary Polaków, a jego kulminacyjnym punktem – całkowite oddanie naszego kraju Matce Chrystusowej 3 maja 1966 r. Kardynał Wyszyński z wielką stanowczością sprzeciwiał się narzuconemu społeczeństwu systemowi socjalistycznemu, który chciał ingerować w wychowanie dzieci i młodzieży według swojego planu, a także usunąć z ich świadomości prawdziwe znaczenia dnia świętego, niedzieli. Gdy tylko w Polsce groziła jakaś nowa fala konfliktów społecznych, zawsze stawał w obronie podstawowych praw człowieka i narodu. W roku 1976 ogłosił program przygotowań do jubileuszu sześćsetlecia obrazu Matki Boskiej na Jasnej Górze pod hasłem: „Sześć lat wdzięczności za sześć wieków obecności”. Święty Jan Paweł II powiedział mu kiedyś: **„Nie byłoby na Stolicy Piotrowej tego Papieża Polaka, gdyby nie było twojej wiary, twojej heroicznej nadziei, twego zawierzenia bez reszty Matce Kościoła”**.

W dniach wielkich przemian roku 1980 i 1981 Prymas przyczynił się do utrzymania w Polsce równowagi społeczno-politycznej. Bez lęku upominał się o krzywdę robotników spacyfikowanych przez oddziały milicji i wojska. Naród wzywał do „spokoju, równowagi i odpowiedzialności”, a władze do „szacunku dla całości fizycznej i duchowej każdego człowieka”. Zmarł 28 maja 1981 r. w Warszawie, żegnany przez wszystkich z bólem.

7 czerwca 2020 r. w Warszawie miała mieć miejsce beatyfikacja Sługi Bożego kard. Wyszyńskiego, która została przeniesiona z powodu epidemii koronawirusa.

Błogosławiony Jerzy Popiełuszko – niezłomny duchem (1947–1984), ksiądz archidiecezji warszawskiej, urodzony 14 września 1947 r. w rodzinie skromnych rolników. Szkołę podstawową ukończył w Okopach. Następnie uczył się w Liceum Ogólnokształcącym w Suchowoli, zdając w nim egzamin maturalny w 1965 r. Wtedy też wstąpił do seminarium duchownego w Warszawie. W roku 1966 powołano go do wojska na dwuletnią służbę, którą odbył w jednostce specjalnej dla kleryków w Bartoszycach. Potem powrócił na studia do Warszawy, by po ich ukończeniu otrzymać święcenia kapłańskie.

W sierpniu 1980 r. został duszpasterzem robotników Huty „Warszawa”. Ks. Popiełuszko pozostawał z nimi dzień i noc. Odprawiał Msze Święte, spowiadał, rozmawiał, uspokajał. Od października 1981 r. wprowadził zwyczaj odprawiania Mszy Świętych za Ojczyznę i głosił kazania w kościele pod wezwaniem św. Stanisława Kostki na warszawskim Żoliborzu. Zaangażowany w duszpasterstwo świata pracy, był rzecznikiem i obrońcą ludzkiej godności oraz praw człowieka. Na groźby i otrzymywane anonimy odpowiadał

gotowością na ofiarę z własnego życia, wyrażając pogląd, że najgłośniejszym kazaniem może być śmierć. Równocześnie przemawiał do rozsądku wzburzonym, a wszystkich zachęcał do miłości i przebaczenia. W grudniu 1983 r. pod fałszywym zarzutem przechowywania broni i nielegalnych druków aresztowano go i na jakiś czas osadzono w areszcie. Napadnięty 19 października 1984 r. w miejscowości Górsk-Przysiek koło Torunia, został skrytobójczo zamordowany. Jego zmasakrowane zwłoki wyłowiono przy tamie wodnej pod Włocławkiem dopiero 30 października 1984 r.

(oprac. na podst. J. Mrówczyński, Polscy kandydaci do chwały ołtarzy, Wrocław 1987)

Proces beatyfikacyjny ks. Jerzego rozpoczął się w 1997 r. Przesłuchano wielu świadków oraz zgromadzono liczne dokumenty świadczące o heroiczności jego cnót. Po 26 latach od męczeńskiej śmierci 6 czerwca 2010 r. podczas uroczystej Mszy Świętej został wyniesiony do grona błogosławionych. Na liturgii zgromadziły się tysiące wiernych, w tym blisko 100 biskupów oraz 1600 kapłanów z Polski i świata. Obecna była również matka ks. Popiełuszki oraz jego rodzeństwo. Coroczne wspomnienie liturgiczne wyznaczono na dzień 19 października – jako dzień „narodzin dla nieba” ks. Jerzego. W homilii wygłoszonej przez abp. Angelo Amato padły znamienne słowa: „Ksiądz Popiełuszko był po prostu wiernym katolickim kapłanem, który bronił swojej godności jako sługi Chrystusa i Kościoła oraz wolności tych, którzy, podobnie jak on, byli ciemnieni i upokorzeni. (...) Przy pomocy jedynie duchowych środków, takich jak prawda, sprawiedliwość oraz miłość, domagał się wolności sumienia obywatela i kapłana”.

Zapamiętaj!

„Kulturę europejską tworzyli męczennicy. Tak tworzył ją ksiądz Jerzy. On jest patronem naszej obecności w Europie za cenę ofiary z życia, tak jak Chrystus”.

(św. Jan Paweł II)

Tradycja chrześcijańska oparta jest na dwóch postawach:

- wyznawcy (confessor) – człowieka przyznającego się publicznie do wiary i żyjącego według jej prawd i zasad
- męczennika (martyr), czyli tego, który poniósł śmierć z rąk oprawców, potwierdzając tym faktem prawdziwość własnych przekonań.

Pozdrawiam ☺